

Jarduera- txostena

7 urtetik
gorakoentzat
gomendatua

DONOSTIA / SAN SEBASTIÁN

GIZA ESKUBIDEEN
ZINEMALDIA
FESTIVAL DE CINE
Y DERECHOS HUMANOS

IPUINAK LÒRATEGI MAGIKOTIK

Aurkibidea

Laburpena eta fitxa teknikoa

Zer landuko dugu?

- Ahozko narrazioa, loturak sortu eta zaintzeko gune
- Galera, dolua eta memoria
- Animazio-arteak: *stop-motion* teknika

Filma ikusi aurretik

Filma ikusi ondoren

Glosarioa

Zer ikasi dugu?

Gehiago jakiteko

1

2

5

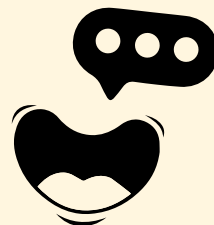
8

11

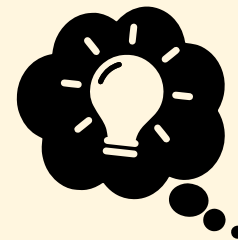
12

13

**Txosten honek jarduera hauek
proposatzen ditu:**

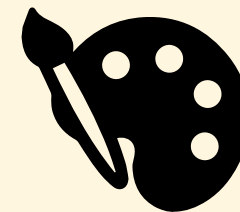
taldean eztabaidatzeko

hausnartzeko

ikertzeko

sormen artistikoa
garatzeko

Laburpena

Tomek lau urte ditu, Susannak zortzi eta Derekek hamar, eta aitona ikustera doaz, lehen aldiz amona estimatua galdu eta gero. Aitonaren etxea isilegi dagoela uste dute, eta, gainera, oso hotz dagoela aitona. Amona gogoan, Susannak ipuin-kontalariaren rola hartu du, eta istorio xarmagarri eta originalak kontatu ditu. Horien bidez berreskuratu da etxeko goxotasuna. Hala murgilduko gara kateme misteriotsu eta eskuzabal baten, beldur handirik egiten ez duen munstro baten eta hegan ikasiz zoriontasuna berreskuratzen duen gizonaren munduan. Istorio hauek familia biltzen dute berriro, eta bizitzaren une gogorretan ere ausardiaren, ontasunaren eta argia aurkitzeko gaitasunaren balioa gogorarazten digute.

Intrigazko film samur honek bizia hartuko du bolumenaren animazioari edo *stop-motion*ari esker, eta irudimenak eta istorioek sendatzeko eta gehien maite ditugun pertsonengana hurbiltzeko duten ahalmena erakutsiko digute.

Ipuinak lorategi magikotik

Jatorrizko izenburua:

Pohádky po babicce

Zuzendariak:

David Súpup, Patrik Pašš,
Leon Vidmar, Jean-Claude Rozec

Gidoilariak:

Antoine Lanciaux eta
Pierre-Luc Granjon

Arte-zuzendariak:

Patricia Ortiz Martínez,
Jean-Claude Rozec

Herrialdeak:

Txekiar Errepublika, Eslovakia,
Eslovenia eta Frantzia

Urtea: 2025

Iraupena: 71 min

Zer landuko dugu?

Ahozko narrazioa loturak sortu eta zaintzeko gune

Ipuinak lorategi magikotik istorioak kontatzeko eta irudimena partekatzeko jardunari egindako maitasun-gutuna da. Amona, familiako kontalari nagusia, hil egin da. Susannak hartu dio erreleboa, eta hura gogoratzeko eta utzitako hutsuneari zentzua emateko ipuinak asmatzen ditu. Hiru anai-arrebak konturatuko dira istorioak kontatzea mina sormen bihurtzeko modu bat dela, eta adieraztea kostatzen diren emozioei hitzak jartzeko modua.

Imajinatzen dituzten istorioak —aldi baterako gurazorik gabe dauden anai-arrebak, munstro bat bizi den lorategi misteriotuan bakarrik dagoen haurra edo emaztea galdu duelako haserre dagoen gizona— beren beldurren eta, batez ere, bizitzen ari diren doluaren metaforak dira. Filmak erakusten du irudimena funtsezko tresna izan daitekeela bizitzaren oztopoei aurre egiteko eta lotura handiek oroimenean irauten dutela gogoratzeko. Istorioak ispilu bihurtzen dira, eta sentitzen duguna ezagutzen eta eraldatzen laguntzen digute.

Ba al zenekien...?

Kultura askotan, istorioak kontatzea erritual kolektiboa da, eta une latzak pasatzen eta kideen arteko loturak indartzen laguntzen du. Suaren inguruan, handi eta txiki, mundua ulertzeko, jada ez zeudenak gogoratzeko eta komunitatearen memoria bizirik mantentzeko balio zuten istorioak partekatzen zituzten. Euskal kulturaren ere, tradizio hori oso presente egon da: aitona-amonak izan dira askotan fabula, pasadizo eta familia-mitoen transmisore nagusiak.

Galera, dolua eta memoria

Gai delikatu baina funtsezko bati buruz hitz egitera gonbidatzen du filmak: doluari buruz. Eskapismorik gabe egiten du eta, begirada samur eta poetikoaren bidez, maite dugun norbait jada ez dagoenean bizitzen jarraitzeko modua du ardatz. Heriotza bizitzeko modu bakarra ez dagoela erakusten du filmak: aitonak, bere baitan itxita, eskuekin lan egiten du eta bere bizi-kidearen oroitzapenez betetako argitxoak eraikitzen du; Susannak ipuinak kontatzen dizkio neba txikiari eta amonak zuen narratzaile rola hartzen du; eta Derek zuhaitzaren etxea konpontzen aritzen da, espazio partekatu bat berreskuratzeko.

Norberak bere bidea bilatzen du: handienek bakarka egiten dute; txikienek, berriz, elkarrekin, istorioak partekatuta heriotza ulertzeko. Filmak erakusten digu oroitzeari esperientzia partekatua izan daitekeela: istorioak elkarrekin imajinatzeak bizirik eusten ditu amonaren memoria eta tradizioa.

Susannak asmatutako azken ipuinean ere oroimen-errituala ikusten dugu: gizon protagonista emaztearen hilobira joaten da egunero, harekin bazkaltzera, eta eguneroko keinu xume horren bidez lotura bizirik mantentzen du. Filmak gogorarazten digu oroitzeari maitatzen jarraitzeko modu bat dela, eta, lorategiko barraskiloaren oskol hutsa bezala, badirela jada ez daudenen arrastoak, beti lagun ditugunak.

Ba al zenekien...?

Kultura batzuetan, Mexikon adibidez, gure artean ez daudenen oroitzapena ospakizun gisa bizi da. *Hilen Egunean* (azaroak 1 eta 2), familiek aldareak prestatzen dituzte loreekin, janariarekin eta argazkiekin, maite dituztenekin lotura bizirik eusteko. Erritual horrek erakusten duenez, gorputzak jada ez badaude ere, haien presentziak iraun egiten du oroimenean eta haiek oroitzen dituztenen keinuetan.

Animazio-arteak: stop-motion teknika

Filmak bolumeneko animazio-teknika edo stop-motion teknika erabiltzen du: objektu eta txotxongilo bakoitzari argazkiak ateratzen zaizkio, milaka aldiz, poliki mugitzen diren bitartean, fotogramaz fotograma. Irudiak jarraian proiektatzen direnean, bizia hartzen dute. Txekiar tradizio oparoak berezkoa duen artisau-animazio modu honek, pazientziak, zehaztasunez eta kontu handiz egindako alkimia bisualeko jolas bihurtzen du filma.

Ipuinak lorategi magikotik filmean, pertsonaien materialtasunak eta dekoratuek (artilea, zura, papera) haurren mundu emozionala islatzen dute: zaurgarria, moldagarria eta munduari eta sentazioei irekia. Animatzeak esan nahi du bizia ez daukanari bizia ematea, eta kasu honetan, baita oroitzapenei eta jada ez dauden pertsonetako loturei bizia ematea ere.

Zinema egiteko moduak istorioak berak adina emozio komunikatzen ditu: erritmo geldoak, argi leunak eta mugimendu xeheak samurtasunaren, pazientziaren eta oroitzapenaren ideia transmititzen dute.

Ba al zenekien...?

Txekia Europako animazioaren gune historiko handienetako bat da. Jiří Trnka, Hermína Týrlová eta Jan Švankmajer bezalako figurek stop-motion teknika poesiaz eta sinbolismoz beteriko arte bihurtu zuten. Ekialdeko Europaren ondare hori biltzen ditu filmak, eta haurtzaroari, doluari eta irudimenaren indarrari buruzko istorio baten zerbitzura jartzen du. Txekiako txotxongiloen tradizioan ere inspiratzen da, mendez mendez mundua sormenez eta fantasiaz irudikatzeak aukera eman duen entretenimendu herrikoia.

Filma ikusi aurretik...

45 minutu

Gelditzen dena

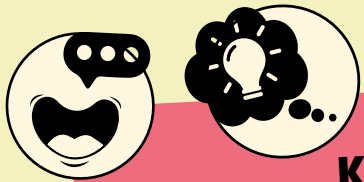
Elkarrizketa batekin hasiko gara, biribilean eserita:

- ▶ Zer esan nahi du 'norbait faltan botatzeak'?
- ▶ Norbait faltan botatzen al dugu hiltzen denean bakarrik, edo baita urruti dagoenean ere, edo hainbeste ikusten ez dugunean ere?
- ▶ Izan al duzue inoiz maskotarik, landarerik, lehen asko baina orain jada ikusten ez duzuen lagunik? Zer gelditu zaigu orain? Argazki bat? Objekturen bat? Lekuren bat? Abesti bat? Ohitura ala denbora-pasaren bat? Usain bat?

Dolua prozesu naturala dela eta bakoitzak bere erara bizi duela azalduko dugu. Normala da tristura, nostalgia edo amorrua sentitzea garrantzitsua zaigun norbait jada ez dagoenean. Dolua ere senti dezakegu norbait betiko desagertu ez denean, baina harremana aldatu denean: lagun bat eskolaz aldatzen denean, senide bat beste herrialde batera bizitzera doanean, edo berriz biziko ez dugun leku edo bizi-etapa bat.

Kartoizko kutxa huts bat erakutsiko dugu, eta "Gelditzen denaren kutxa" kolektiboki sortzea proposatuko dugu. Haur bakoitzak objektu, leku, keinu edo ohitura bat pentsatuko du, jada hain maiz ikusten ez duen norbait gogorarazten dionari lotuta. Horren inguruko marrazki bat egin eta papera kutxa barruan uztea proposatuko dugu, eta nor gogorarazten dion eta zergatik azalduko du.

Azken hausnarketak: Denek uzten al dituzte gogoratzeko moduko gauzak? Zuen ustez, maite ditugun pertsonak oroitzapenen bidez gurekin al daude? Objektuek lagun al diezagukete gogoratzen? Nola gustatzen zaizue norbait garrantzitsua gogoratzea?

25 minutu

Kontatzea eta entzutea

Talde handian galdetuko dugu: Nork kontatzen ditu istorioak zuen etxean? Norbaitek inoiz azaldu al dizue asmatutako ipuin bat? Etxean, liburutegian, aisialdian, udalekuetan...? Zer nahiago duzue, istorioak asmatzea edo istorio horiek entzutea? Zergatik?

Entzutearen garrantziaz hitz egingo dugu, eta nola besteen istorioak entzuteak norberarenak azaltzeko gogoia pizten duen. Binaka egiteko jarduera bat proposatuko dugu. Batak istorio simple bat kontatuko dio besteari: oroitzapen dibertigarria, ametsa edo asko gustatzen zaion jardueraren bat. Lehen pertsonan edo asmatutako pertsonaia baten bidez kontatu daiteke. Ondoren, bakoitzak bere bikoteak kontatu dion istorioa azalduko dio talde osoari, eta, nahi izanez gero, aldatu egingo du. Horren bidez ikus daiteke kontatzea entzutea eta berriz sortzea dela, eta ahozko istorioak zirkulatu eta kolektiboki eraldatzen direla.

Azken hausnarketak: Nola sentitu zarete istorioa kontatzen? Eta beste batek nola kontatzen duen entzuten? Zuen ustez, pertsonok istorioak behar al ditugu elkarrekin sentitzeko?

30 minutu

Mugitzen ez den hori mugitzea

Hainbat material erakutsiko ditugu ikasgelan: plastikozko jostailu bat, artilezko eskularruak, botoiak, tapoiak, plastilinazko pieza bat, egur zati bat, buztina, errekarri bat, oihal zatiak, matxe papera... Zein material ikusten dituzue? Zer testurak deitzen dizue arreta? Nola egingo zenukete irudikatze material horrek arnasa hartzen duela, ibiltzen dela edo norabait doala?

Labur azalduko dugu zer den *stop-motion* teknika:

- ▶ Argazki asko egin behar dira, aldiro objektua pixka bat mugituta.
- ▶ Irudiak jarraian jartzen direnean, dena mugitzen dela dirudi.
- ▶ Teknika honek pazientzia, fintasuna eta xehetasunak zaintzea eskatzen du.

Taldetan banatuta ikerketatxo bat egingo da: Talde bakoitzari bizpahiru material banatuko dizkiegu, eta ehundura ikertu ondoren zer sentiarazten dien eskatuko diegu.

- ▶ Matxe paperak pertsonaia baten azal zimurtua gogora dezake, edo itsasoaren olatuak.
- ▶ Tapoia txapela izan daiteke, edo kaskoa.
- ▶ Botoiak begiak izan daitezke.
- ▶ Artilea izan daiteke ilea, lainoa, kea edo hodeia.
- ▶ Egur-enbor bat, mahai bat edo eraikin bat izan daiteke.

Talde bakoitzak imajinatuko du nola mugituko litzatekeen objektu bat, mugitzen ariko balitz: azkar, mantso, malguki, dardarti... edo, alderantziz, mugitzen ez bada dekoratuaren zati bat izango litzateke nahitaez.

Talde bakoitzak eman zaion materialari funtzio posible bat irudikatuko dio (adibidez, tapoia → pertsonaia baten txapela; plastilina → ahoa segundo batzuez mugitzeko, irribarre egiten badu edo triste badago).

Zuen ustez, zein ehundura dira “biziagoak”, eta agian, beraz, animatzeko errazagoak?

Azalduko dugu ikusiko dugun filma, *Ipuinak lorategi magikotik*, hain zuzen ere horrela eginda dagoela: eskuekin materialei bizia eman zaie eta mugimendu txiki bakoitzari argazkiak atera zaizkio. Amaierako galdera: Zuen ustez, zer material aterako dira *stop-motion* bidez egindako filmean?

Filma ikusi ondoren...

30 minutu

Gelditzen diren oskolak

Ikasgelan egiteko saioa: Tomek aurkitzen duen **barraskiloaren oskola**ren eszena (27:06 minututik - 27:41 minutura) gogoratu edo berriro ikusiko dugu. Bertan esaten du: “barraskiloa joan egin da... baina laster itzuliko da.” Susannak erantzuten dio ez dela inoiz itzuliko, barraskiloa hil egin dela. Eta aitonak gaineratzen du ez dela itzuliko, baina eskola gelditu egiten dela “noizbait existitu zela gogoratzen dugulako, berarengan pentsatzen dugulako”.

Eztabaida gidatua hasiko dugu: Zuen ustez, zergatik pentsatzen du Tomek barraskiloa itzuli egingo dela? Zuen ustez, zer esan nahi du eskola hutsak? Eta aitonak, zer esanahi ematen dio? Zer “oskol” uzten dituzte pertsonak alde egiten dutenean? Zuen ustez, oroitzapen batek elkarrekin gaudela sentiaraz gaitzake? Zein ezberdintasun dago “norbaitek alde egitea”ren eta “norbait inoiz gehiago ez itzultzea”ren artean?

Adierazpen artistikoa: filma ikusi aurreko 1. jardueran egindako “Gelditzen denaren kutxa” berreskuratuko dugu, eta “Gelditzen diren oskolen kutxa” izena jarriko diogu:

Zer gehiago jarriko zenukete orain? Norbaitengandik zer gelditzen den pentsatzeko modua aldarazi al dizue filmak? Ekarki al dizue gogora lehenago kontuan hartu ez duzuen objektu, ehundura, esaldi, melodia, usain edo keinuren bat?

Etxeko gauzaren bat ekartzeko aukera: proposatuko dugu nahi duenak, hurrengo egunean, oroitzapen bat gogorarazten duen objektu sinboliko txiki bat eramatea (argazki bat, jostailu txiki bat, usain familiarra duen arropa zati bat, ehundura bat, paper batean idatzitako abesti bat...). Nahi ez duenarentzat edo ezer eraman ezin duenarentzat, marrazki edo collage berri bat egiteko aukera emango zaio.

30 minutu

Gogoratzea: hobe elkarrekin, banaka baino

Pertsonaia bakoitzak maite duen horren heriotza nola bizi duen pentsatuko dugu: Anai-arrebak eta aitona, nahiz eta hasiera batean bananduta egon, filmaren azken istorioaren irudimenean elkar laguntzen diote.

Lehen istorioan anai-arrebei katu-izebak kontsolatzen die, amaren abestia pianoan jo eta hark egiten zuen bezala laguntzen baitie.

Lorategi misteriotsuko haurra etxe abandonatuan bizi den emakume zaharraren lagun egingo da, eta hark senar zenduaren istorioa azaldu eta lora Haurrak bisitatzera etorriko direla agindu du, lotura berri bat sortuz. Tegian bizi den munstroa estimatzen lagunduko dio. Haurrak bisitan etorriko direla hitzeman du, eta hala lotura berri bat sortu du.

Azken istorioko gizonak txori-komunitate bat ezagutu du, eta, etxera itzuli denean, dendako emakumearekin eta haren alabarekin tratatzen hasiko da, baikorrago.

Eztabaida gidatua hasiko dugu: Zein pertsonaia iruditu zaizkizue tristenak hasieran? Bakarrik daudenak direla esango al zenukete? Zerk egiten du haiek hain triste ez sentitzea? Nola uste duzue aldatzen direla norbaitekin daudenean? Zer esan nahi du norbaiten falta sumatzen dugunean laguntza jasotzeak? Istorioak elkarrekin imajinatzea geure burua zaintzeko modua ere badela uste al duzue?

Taldetan egiteko: Talde bakoitzak filmeko pertsonaia bat aukeratu du. Eztabaidatu eta paper batean idatziko dute: Nork laguntzen dio? Nola laguntzen diote? Nola nabaritzen da orain ez dagoela hain bakarrik?

Talde handian partekatzeko, talde bakoitzak bere erantzuna emango du. Ixteko galdera: Filmean, istorioak sortzeak bakarrik ez sentitzen laguntzen die. Norbait faltan botatzen duzuenan edo laguntza behar duzuenan, zer jarduerak edo keinuk laguntzen dizue?

45 minutu

Hiru hitz, eta istorioa sortzen da

Gogoratuko dugu filmean amonak istorioak asmatzen zituela hiru hitzetatik abiatuta. Azalduko dugu jolas horren bertsio propioa egingo dugula, eta materialei bizia emateko ideia gehituko dugu.

Ikasleak taldetan banatuko ditugu eta hiru hitzeko sorta ezberdinak banatuko dizkiegu (sagarra – pianoa – leihoa / kanpin denda – harria – esploratzailea...)

1. fasea: Pertsonaia bat sortzea eta materialen bidez karakterizatzea

- ▶ Talde bakoitzak materialez betetako kutxa bat hartuko du (kartoia, plastilina, tapoiak, oihala, botoiak, paper zatiak, eskularruak, paletak, pintura...)
- ▶ Haurrek pertsonaia bat sortuko dute (txotxongiloa, objektu munstroa...).
- ▶ Ez da beharrezkoa zutik egotea, grazia eskuekin bizia ematea da.
- ▶ Materialen ehundurak eta koloreek pertsonaiaren kalitatea adieraz dezakete: material gogor eta iluna haserre dagoen pertsonaiarentzat, material bigun eta argitsua pertsonaia sentiberarentzat...

2. fasea: Nola mugituko da?

- ▶ Talde bakoitzak bere pertsonaiaren hiru posizio edo keinu erabakiko ditu (fotogramak balira bezala).
- ▶ Laguntzeko, iradokiko diegu nola sentitzen den pertsonaia, edo bere izaeraren arabera nola jokatzeko duen adierazten duten keinuetan pentsa dezatela (zer egiten du izutzen denean edo haserre dagoenean? Aurpegia ile atzean ezkututzen al du, besoak gurutzatzen al ditu? Nola ibiltzen da?)

- ▶ Hiru posizio horiek balio ditzakegu pertsonaiari esentzia emateko.
- ▶ 3. fasea: Istorioa sortzea
- ▶ Hiru hitzetatik eta sortutako pertsonaiatik abiatuta, istorio labur bat asmatuko dugu, honako hauek barne hartuta:
- ▶ Pertsonaiaren izena eta nor den istorioaren munduaren barruan (adibidez: irakasle desantolatua, esploratzaile ausarta, lagunak egin nahi dituen munstroa...)
- ▶ Hiru hitzak
- ▶ “Gatazka” txiki bat (pertsonaia beldur da, desio bat du, galdera bat...)
- ▶ Konponbidea.

Talde handian partekatzea:

- ▶ Talde bakoitzak bere pertsonaia eta hiru posizioak erakutsiko ditu. Batek ahotsa jar diezaioke, besteak mugitu, eta azken batek narratzaile-lanak egin.
- ▶ Elkar entzutera animatuko ditugu, eta istorio ezberdinetan elementu komunak antzematera (beldurra, poza, umorea...)
- ▶ Amaierako hausnarketa: nola sentitu zarete istorio bat kolektiboki asmatzen eta eskuekin irudikatzen?

Glosarioa

Animazioa

Teknika honen bidez, mugimenduaren deskonposizio-fase bakoitzaren fotogramatik fotogramara hartutako marrazki edo objektu bizigabeei mugimendua eman daiteke. Teknika ugari ditu: marrazki bizidunak (2D), ordenagailu bidezko animazioa (3D), animazioa ebakigarri edo plastilinarekin, *stop-motion*...

Karakterizazioa

Pertsonaia baten ezaugarri bereziak zehazteko ekintza, gainerakoetatik argi eta garbi bereiz dadin.

Stop-motion

Artisau-animazioko teknika. objektu errealak (panpinak, txotxongiloak, elementu naturalak, buztinezko edo egurrezko irudiak) fotogramaz fotograma filmatzen dituen, argazki bakoitzaren artean apur bat mugituta. Irudiak jarraian proiektatzen direnean, mugitzen ari direla dirudi.

Ipuinak lorategi magikotik filmean, pertsonaia eta dekoratu guztiak benetako materialez eginak daude (artilea, zura, papera...) eta fotogramaz fotograma animatu dira teknika horren bidez.

Fotograma

Film-segidaren abiapuntu diren argazki-irudietako bakoitza.

Dolua

Norbait edo zerbait garrantzitsua lehen bezala ez dagoenean bizitzen dugun prozesua. Norbait hiltzen denean gerta daiteke, baina baita norbait urrutira bizitzera joaten denean edo eskolaz aldatzen denean ere, edo adiskidetasun bat hautsi edo bizitzako etapa bat amaitzen denean. Doluak tristura, nostalgia eta amorrua bezalako emozioak agerrarazten ditu, eta bakoitzak oso ezberdin bizi du. Gelditzen den hori (abesti bat, erritual bat, istorio bat, objektu bat) gogoratzeak lagun gaitzake.

Filmean, pertsonaia bakoitzak bere modura bizi du dolua: aitonak argitxoa eraikitzen du, Susannak ipuinak kontaktzen ditu, Derekek zuhaitzaren etxea konpontzen du eta Tomek, barraskiloaren eskola medio, ikasten du maitatzen dugun hori ez dela inoiz erabat desagertzen.

Zer ikasi dugu?

Zer ikasi dugun ebaluatzeko, zinema-kritika egiten jolas gaitezke. Ezagutzen al duzue lanbide hori? Pelikula asko eta asko ikusi eta zinemaren historia oso ondo ezagutzen duten pertsonak direla azalduko dugu. Film bakoitza baloratzen dute, eta filmari buruz duten interpretazioa eta balorazioa azaltzen dute (idatziz, irratian edo hainbat komunikabidetan): zer alde diren onak, zer hobetu daitekeen, zer esan nahi digun, eta abar. Eskatuko diegu bakoitzak, eskua altxatuta, azaldu diezagula filmean azpimarratuko lukeena eta bere ustez ikasi duena. Paper edo horma-irudi batean idatziko dugu esandakoa, eta ikasgelan zintzilikatuko da. Film gehiago ikus daitezke, eta "Zinemaren txokoa" sortu, ikusi ditugun filmi buruzko iritzi bateratu horiek guztiak egon daitezen.

✓ **ISTORIOAK AZALTZEAK SENTITZEN DUGUNA ULERTZEN LAGUN DIEZAGUKEELA, BAITA TRISTE EDO BELDURTUTA DAGOEN NORBAIT LAGUNTZEN ERE.**

✓ **HERIOTZA EZ DELA BETI BEREHALA ULERTZEN: BATZUETAN DENBORA BEHAR DA, ETA ARGI ETA GARBI HITZ EGITEA, JAKITEKO ZER ESAN NAHI DUEN NORBAIT "JADA EZ DELA ITZULIKO".**

✓ **OROITZAPENAK MATERIALAK IZAN DAITEZKEELA (ARGAZKI BAT, MUSIKA BAT, USAIN BAT, OBJEKBU BAT) ETA FALTAN BOTATZEN DUGUN NORBAITENGANDIK HURBILAGO SENTIARAZI GAITZAKETELA.**

✓ **BAKOITZAK MODU EZBERDINEAN EGITEN DIOLA AURRE DOLUARI, ETA OROITZEKO MODU PROPIOAK BEHAR DITVELA.**

✓ **DOLUA LAGUNEKIN, FAMILIAREKIN EDO ANIMALIEKIN PARTEKATZEAK LAGUNDU DIEZAGUKEELA BAKARRIK EZ SENTITZEN.**

✓ **STOP-MOTION TEKNIKAREN BIDEZ BENETAKO MATERIALEI (ARTILEA, ZURA, PAPERA) BIZIA EMAN DAITEKEELA, ESKUZ EGINDAKO MILAKA MUGIMENDU TXIKIETATIK ABIATUTA.**

✓ **EHUNDUREI, ARGIARI ETA MUGIMENDU TXIKIEI ERREPARATZEAK ANIMAZIOZKO FILM BAT NOLA EGITEN DEN ULERTZEN LAGUNTZEN DIGULA, BAINA BAITA PERTSONAIEN KARAKTERIZAZIOA ERE.**

Gehiago jakiteko

Filmaren inguruko elkarrizketa

Marta Masó eta Anna Solanasek filmaren sinbologia eta enigmak esploratzen dituzte

Marta Masó idazle eta irakaslearen eta Anna Solanas stop-motion teknikan aditua den zinegilearen arteko elkarrizketa duzue hemen. Filmaren sinbologian eta mezuetan murgiltzen dira, bat-batean galera bat gertatzen denean agertzen diren minaren, familia-loturaren eta haurren beldurren inguruan.

Ekoizpen paregabe honen sekretu narratibo eta teknikoak ezagutu eta gozatzeko elkarrizketa zoragarria da.

DONOSTIA / SAN SEBASTIÁN

**GIZA ESKUBIDEEN
ZINEMALDIA
FESTIVAL DE CINE
Y DERECHOS HUMANOS**

Itzulpenak: Bitez